31979L0007

SMERNICA RADY
z 19. decembra 1978
o postupnom vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením

(79/7/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej článok 235,

so zreteľom na návrh Komisie [1],

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia [2],

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru [3],

keďže článok 1 odsek 2 smernice Rady 76/207/EHS z 9. februára 1976 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami pokiaľ ide o prístup k zamestnaniu, odbornému vzdelávaniu a postupu v zamestnaní a o pracovné podmienky [4] ustanovuje, že na zabezpečenie postupného vykonávania zásady rovnakého zaobchádzania vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením Rada prijme na návrh Komisie opatrenia, ktoré vymedzia jej podstatu, rozsah a spôsoby jej uplatňovania; keďže zmluva neposkytuje nijaké špecifické právomoci potrebné na tento účel;

keďže zásada rovnakého zaobchádzania vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením by sa mala vykonávať predovšetkým v zákonných systémoch, ktoré poskytujú ochranu pred rizikom choroby, invalidity, staroby, pracovných úrazov, chorôb z povolania a nezamestnanosti, a v sociálnej pomoci, pokiaľ jej cieľom je doplniť alebo nahradiť vyššie uvedené systémy;

keďže vykonávanie zásady rovnakého zaobchádzania vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením sa nedotýka predpisov o ochrane žien z dôvodu materstva; keďže členské štáty môžu v tejto súvislosti prijať osobitné predpisy pre ženy, aby sa odstránili existujúce prípady nerovnakého zaobchádzania,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Účelom tejto smernice je postupné vykonávanie zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach súvisiacich so sociálnym zabezpečením, ďalej len „zásada rovnakého zaobchádzania“, v oblasti sociálneho zabezpečenia a v ďalších súčastiach sociálnej ochrany uvedených v článku 3.

Článok 2

Táto smernica sa vzťahuje na pracujúce osoby — vrátane samostatne zárobkovo činných osôb, pracovníkov a samostatne zárobkovo činných osôb, ktorých činnosť je prerušená z dôvodu choroby, úrazu alebo nedobrovoľnej nezamestnanosti, ako aj osoby hľadajúce zamestnanie — a na pracovníkov a samostatne zárobkovo činné osoby, ktorí sú na dôchodku alebo v invalidite.

Článok 3

1. Táto smernica sa vzťahuje na:

a) zákonné systémy, ktoré poskytujú ochranu pred týmito rizikami:

   — choroba,

   — invalidita,

   — staroba,

   — pracovné úrazy a choroby z povolania,

   — nezamestnanosť;

b) sociálnu pomoc, pokiaľ je jej cieľom doplniť alebo nahradiť systémy uvedené pod písmenom a).

2. Táto smernica sa nevzťahuje na opatrenia týkajúce sa pozostalostných dávok ani na opatrenia týkajúce sa rodinných dávok, s výnimkou prípadu rodinných dávok, poskytovaných prostredníctvom zvýšenia dávok patriacich vzhľadom na riziká uvedené v odseku 1 písm. a).

3. S cieľom zabezpečiť vykonávanie zásady rovnakého zaobchádzania v zamestnaneckých systémoch Rada na návrh Komisie prijme ustanovenia, ktoré vymedzia jej podstatu, rozsah a spôsoby jej uplatňovania.

[1] Ú. v. ES C 34, 11.2.1977, s. 3.
[2] Ú. v. ES C 299, 12.12.1977, s. 13.
[3] Ú. v. ES C 180, 28.7.1977, s. 36.
[4] Ú. v. ES L 39, 14.2.1976, s. 40.

Článok 4

1. Zásadou rovnakého zaobchádzania sa rozumie, že neexistuje žiadna priama či nepriama diskriminácia z dôvodu pohlavia, najmä s odvolaním sa na manželský alebo rodinný stav, predovšetkým pokiaľ ide o:

— rozsah jednotlivých systémov a podmienky prístupu k nim,

— povinnosť platiť príspevky a výpočet výšky príspevkov,

— výpočet dávok vrátane ich zvýšenia s ohľadom na manžela/manželku a závislé osoby, a podmienky určujúce trvanie a zachovanie nároku na dávky.

2. Zásada rovnakého zaobchádzania sa nedotýka ustanovení o ochrane žien z dôvodu materstva.

Článok 5

Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, ktorými zabezpečia, že všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré sú v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, budú zrušené.

Článok 6

Členské štáty zavedú do svojich vnútroštátnych právnych systémov potrebné opatrenia umožňujúce každej osobe, ktorá sa pokladá za poškodenú v dôsledku neuplatnenia zásady rovnakého zaobchádzania, domáhať sa svojich práv súdnou cestou po prípadnom posúdení veci inými príslušnými orgánmi.

Článok 7

1. Táto smernica sa nedotýka práva členských štátov vylúčiť z jej pôsobnosti:

a) určovanie veku odchodu do dôchodku na účely poskytovania starobného dôchodku a dôchodku za výsluhu rokov a jeho možné dôsledky na iné dávky;

b) výhody súvisiace so systémami starobných dôchodkov poskytovaných osobám, ktoré vychovali deti; nadobudnutie nároku na dávky po dobách prerušenia zamestnania z dôvodu výchovy detí;

c) priznanie nároku na dávky v starobe alebo invalidite na základe odvodeného nároku manželky;

d) zvýšenie dávok v prípade dlhodobej invalidity, staroby, pracovných úrazov a chorôb z povolania pre závislú manželku;

e) dôsledky uplatnenia práva, pred prijatím tejto smernice, neuplatniť nárok alebo neprevziať záväzok v rámci zákonného systému.

2. Členské štáty pravidelne skúmajú prípady, ktoré sú vyňaté podľa odseku 1, aby zistili, či dosiahnutá úroveň sociálneho rozvoja v danej oblasti zdôvodňuje zachovanie existujúcich výnimiek.

Článok 8

1. Členské štáty uvedú do platnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do šiestich rokov od jej oznámenia. Okamžite o tom budú informovať Komisiu.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení prijatých v oblasti, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, vrátane opatrení prijatých v súlade s článkom 7 odsekom 2.

Komisiu budú informovať o dôvodoch na zachovanie platných úprav, ktoré sa týkajú prípadov uvedených v článku 7 odseku 1, a o možnostiach ich prehodnotenia v neskoršom termíne.

Článok 9

Do siedmich rokov od oznámenia tejto smernice členské štáty poskytnú Komisii všetky informácie potrebné na to, aby mohla vypracovať správu o uplatňovaní tejto smernice, predložiť ju Rade a navrhnúť ďalšie opatrenia, ktoré si môže vyžadovať vykonávanie zásady rovnakého zaobchádzania.

Článok 10

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 19. decembra 1978

Za Radu

predseda

H.-D. GENSCHER